

Avodah Zara Chapter 1

Rabbanit Leah Sarna | Drisha Institute for Jewish Education | 25 Nisan 5785

I. We Come From Idolators

1. Pesach Haggadah, Magid, In the Beginning Our Fathers Were Idol Worshipers 1-2

מִתְחִלָּה IN THE BEGINNING,

our ancestors were idol worshippers.

BUT NOW the Omnipresent has drawn us close in His service; as it is said: "Joshua said to all the people, 'This is what the LORD God of Israel has said: Beyond the river your ancestors always dwelled – Terah the father of Abraham, the father of Nahor – and they served other gods. But I took your father Abraham from beyond the river, and I led him all the way across the land of Canaan, and I multiplied his offspring and gave him Isaac. And to Isaac I gave Jacob and Esau, and I gave Esau Mount Seir as an inheritance, WHILE JACOB AND HIS CHILDREN WENT DOWN TO EGYPT.'"

הגדה של פסח, מגיד, מתחילה עובדי עבודה

זרה היו אבותינו א'-ב'

מִתְחִלָּה עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְעַכְשִׁיו קָרַבְנוּ הַמָּקוֹם לְעֲבוֹדָתוֹ, שְׁנֹאֲמַר: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-כָּל-הָעָם, כֹּה אָמַר יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, בַּעֲבֹר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תֵּרַח אָבִי אַבְרָהָם וְאָבִי נָחוֹר, וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְאַחַךְ אֶת-אֲבִיכֶם אֶת-אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הַנָּהָר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל-אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַבְרָהָם אֶת-זֶרְעוֹ וְאַתָּן-לּוֹ אֶת-יִצְחָק. וְאַתָּן לְיִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וְאַתָּן-עֵשָׂו, וְאַתָּן לְעֵשָׂו אֶת-הַר שֵׁעִיר לְרִשְׁתָּהוּ אוֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם....

2. Avodah Zarah 14b:6

§ The mishna teaches that **Rabbi Meir says:** It is prohibited to sell even a good **palm tree** and *hatzav* to gentiles. **Rav Hisda said to Avimeï:** It is learned as a tradition **that** the tractate *Avoda Zara* of our forefather Abraham contained four hundred chapters, and we have learned only five chapters in our tractate *Avoda Zara*, and we do not even know the meaning of what we are saying.

עבודה זרה י"ד ב'ו'

רבי מאיר אומר: אף דקל וכיו'. אמר ליה רב חסדא לאבימי: גמירי דעבודה זרה דאברהם אבינו ארבע מאה פירקי הויין, ואנן חמישה תנו, ולא ידעינן מאי קאמרינן.

II. Maimonides History of Avodah Zara

3. Deuteronomy 4:15-19

For your own sake, therefore, be most careful—since you saw no shape when ה spoke to you at Horeb out of the fire— not to act wickedly and make for yourselves a sculptured image in any likeness whatever: the form of a man or a woman, the form of any beast on earth, the form of any winged bird that flies in the sky, the form of anything that creeps on the ground, the form of any fish that is in the waters below the earth.— And when you look up to the sky and behold the sun and the moon and the stars, the whole heavenly host, you must not be lured into bowing down to them or serving them. These your God ה allotted to other peoples everywhere under heaven;

דברים ד':ט"ו-י"ט

(טו) וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רִאִיתֶם כָּל-תְּמוּנָה בַּיּוֹם דָּבַר ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: (טז) שֶׁנֶּחֱתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל-סֶמֶל תְּבִנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה: (יז) תְּבִנִית כָּל-בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תְּבִנִית כָּל-צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תִּעֹף בַּשָּׁמַיִם: (יח) תְּבִנִית כָּל-רֶמֶשׂ בָּאֲדָמָה תְּבִנִית כָּל-דָּגָה אֲשֶׁר-בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: (יט) וּפְתֹתֶשׁא עֵינֶיךָ הַשְׁמִימָה וְרָאִיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הַיָּרֵחַ וְאֶת-הַכּוֹכָבִים כֹּל אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָה וְהַשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק ה' אֶל-לֵהֲיוֹת אֲתָם לְכָל-הָעַמִּים תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם:

4. Mishneh Torah, Foreign Worship and Customs of the Nations

משנה תורה, הלכות עבודה זרה וחוקות

1:1-2:1

1 During the times of Enosh, mankind made a great mistake, and the wise men of that generation gave thoughtless counsel. Enosh himself was one of those who erred.

Their mistake was as follows: They said God created stars and spheres with which to control the world. He placed them on high and treated them with honor, making them servants who minister before Him. Accordingly, it is fitting to praise and glorify them and to treat them with honor. [They perceived] this to be the will of God, blessed be He, that they magnify and honor those whom He magnified and honored, just as a king desires that the servants who stand before him be honored. Indeed, doing so is an expression of honor to the king.

After conceiving of this notion, they began to construct temples to the stars and offer sacrifices to them. They would praise and glorify them with words, and prostrate themselves before them, because by doing so, they would - according to their false conception - be fulfilling the will of God. This was the essence of the worship of false gods, and this was the rationale of those who worshiped them. They would not say that there is no other god except for this star.... Their foolish error consists of conceiving of this emptiness as Your will.

2 After many years passed, there arose people - false prophets - who told [their nations] that God had commanded them to say: Serve this star - or all the stars - sacrifice to it, offer libations to it, build a temple for it and make an image of it so that all people - including the women, the children, and the common people - could bow to it.

He would inform them of a form that he had conceived, and tell them that this is the image of the particular star, claiming that this was revealed to him in a prophetic vision. In this manner, the people began to make images in temples, under trees, and on the tops of mountains and hills. People would gather together and bow down to them and the [false prophets] would say: This image is the source of benefit or harm. It is appropriate to serve it and fear it. Their priests would tell them: This service will enable you to multiply and be successful. Do this and this, or do not do this or this.

Subsequently, other deceivers arose and declared that a specific star, sphere, or angel had spoken to them and commanded them: Serve me in this manner. He would then relate a mode of service [telling them:] Do this, do not do this.

Thus, these practices spread throughout the world. People would serve images with strange practices - one more distorted than the other - offer

הגויים א' א'-ב' א'

(א) בימי אנוש טעו בני האדם טעות גדול ונבערה עצת חכמי אותו הדור ואנוש עצמו מן הטועים הנה. וזו היתה טעותם. אמרו הואיל והאלהים ברא כוכבים אלו וגלגלים להנהיג את העולם ונתנם במרום וחקלק להם כבוד והם שמשים המשמשים לפניו ראויין הם לשבחם ולפארה ולחקלק להם כבוד. וזהו רצון האל ברוך הוא לגדל ולכבד מי שגדלו וכבדו. כמו שהמלך רוצה לכבד העומדים לפניו וזהו כבודו של מלך.

פיון ששלה דבר זה על לבם התחילו לבנות לכוכבים היכלות ולהקריב להן קרבנות ולשבחם ולפארה בדברים ולהשתחוות למולם כדי להשיג רצון הבורא בדתם הרעה. וזה הנה עקר עבודת כוכבים. וכך היו אומרים עובדיה היודעים עקרה. לא שהן אומרים שאין שם אלוה אלא כוכב זה. ... טעותם וכסילותם שמדמים שזה ההכל רצונה הוא:

(ב) ואחר שארכו הימים עמדו בבני האדם נביאי שקר ואמרו שהאל צוה ואמר להם עבדו כוכב פלוני או כל הכוכבים והקריבו לו ונסכו לו כף וכך ובנו לו היכל ועשו צורתו כדי להשתחוות לו כל העם הנשים והקטנים ושאר עמי הארץ. ומודיע להם צורה שבה מלבדו ואמר זו היא צורת הכוכב פלוני שהודיעוהו בנבואתו. והתחילו על דרך זו לעשות צורות בהיכלות ותחת האילנות ובגראשי ההרים ועל הגבעות ומתקבצין ומשתחוים להם ואומרים לכל העם שזו הצורה מיטיבה ומרעה וראוי לעבדה וליראה ממנה. וכהנייהם אומרים להם שבעבודת זה זרבו ותצלחו ועשו כף וכך ואל תעשו כף וכך. והתחילו כוכבים אחרים לעמד ולומר שהכוכב עצמו או הגלגל או המלאך דבר עמם ואמר להם עבדוני כך וכך והודיע להם דרך עבודתו ועשו כף ואל תעשו כף.

ופשט דבר זה בכל העולם לעבד את הצורות בעבודות משנות זו מזו ולהקריב להם

sacrifices to them, and bow down to them. As the years passed, [God's] glorious and awesome name was forgotten by the entire population. [It was no longer part of] their speech or thought, and they no longer knew Him. Thus, all the common people, the women, and the children would know only the image of wood or stone and the temples of stone to which they were trained from their childhood to bow down and serve, and in whose name they swore.

The wise men among them would think that there is no God other than the stars and spheres for whose sake, and in resemblance of which, they had made these images. The Eternal Rock was not recognized or known by anyone in the world, with the exception of a [few] individuals: for example, Chanoch, Metushelach, Noach, Shem, and Ever. The world continued in this fashion until the pillar of the world - the Patriarch Abraham - was born.

3 After this mighty man was weaned, he began to explore and think. Though he was a child, he began to think [incessantly] throughout the day and night, wondering: How is it possible for the sphere to continue to revolve without having anyone controlling it? Who is causing it to revolve? Surely, it does not cause itself to revolve.

He had no teacher, nor was there anyone to inform him. Rather, he was mired in Ur Kasdim among the foolish idolaters. His father, mother, and all the people [around him] were idol worshipers, and he would worship with them. [However,] his heart was exploring and [gaining] understanding.

Ultimately, he appreciated the way of truth and understood the path of righteousness through his accurate comprehension. He realized that there was one God who controlled the sphere, that He created everything, and that there is no other God among all the other entities. He knew that the entire world was making a mistake. What caused them to err was their service of the stars and images, which made them lose awareness of the truth.

Abraham was forty years old when he became aware of his Creator. When he recognized and knew Him, he began to formulate replies to the inhabitants of Ur Kasdim and debate with them, telling them that they were not following a proper path.

He broke their idols and began to teach the people that it is fitting to serve only the God of the world. To Him [alone] is it fitting to bow down, sacrifice, and offer libations, so that the people of future [generations] would recognize Him. [Conversely,] it is fitting to destroy and break all the images, lest all the people err concerning them, like those people who thought that there are no other gods besides these [images].

When he overcame them through the strength of his arguments, the king desired to kill him. He was [saved through] a miracle and left for Charan.

וְלִהְיוֹתָם לְשִׁמְעוֹת. וְכִיּוֹן שֶׁאָרְכוּ הַיָּמִים וְנִשְׁכַּח הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהִנּוּרָא מִפִּי כָּל הַיְּקוּם וּמִדַּעְתָּם וְלֹא הִפְרִיחוּ וְנִמְצְאוּ כָּל עַם הָאָרֶץ הַנָּשִׁים וְהַקְטָנִים אֵינָם יוֹדְעִים אֵלָּא הַצּוּרָה שֶׁל עֵץ וְשֶׁל אֶבֶן וְהַיֵּכֶל שֶׁל אֲבָנִים שֶׁנִּתְחַנְּכוּ מִקְטָנוּתָם לְהִשְׁמָעוֹת לָהּ וּלְעַבְדָּהּ וְלִהְיוֹתָם בְּשִׁמָּה.

וְהַחֲכָמִים שֶׁהָיוּ בָּהֶם כְּגוֹן כְּהֵנִיָּהּ וְכִיּוֹצָא בָּהֶן מִדְּמִין שֶׁאֵין שֵׁם אֱלֹהֵי אֵלָּא הַכּוֹכָבִים וְהַגְּלָגִלִּים שֶׁנַּעֲשׂוּ הַצּוּרוֹת הָאֵלֹּו בְּגִלְגֵּל וּלְדַמּוּתָן. אֲבָל צוּר הָעוֹלָמִים לֹא הָיָה שׁוֹם אָדָם שֶׁהָיָה מִכִּירוֹ וְלֹא יוֹדְעוּ אֵלָּא יְחִידִים בַּעֲוֹלָם כְּגוֹן חֲנוּךְ וּמִתוֹשֵׁלַח נָח שֵׁם וְעֶבֶר. וְעַל דֶּרֶךְ זֶה הָיָה הָעוֹלָם הוֹלֵךְ וּמִתְגַּלְגֵּל עַד שֶׁנּוֹלַד עֲמוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהוּא אַבְרָהָם אֲבִינוּ:

(ג) בֵּינוֹן שֶׁנִּגְמַל אֵיתָן זֶה הַתַּחֲחִיל לְיוֹשִׁיט בְּדַעְתּוֹ וְהוּא קָטָן וְהַתַּחֲחִיל לְחַשֵּׁב בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְהָיָה תָמִיד הַיָּאֵף אֶפְשָׁר שֶׁיִּהְיֶה הַגְּלָגֶל הַזֶּה נוֹהֵג תָמִיד וְלֹא יִהְיֶה לוֹ מְנַהֵג וּמִי יִסְבֵּב אוֹתוֹ. כִּי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁיִּסְבֵּב אֶת עַצְמוֹ. וְלֹא הָיָה לוֹ מַלְמֵד וְלֹא מוֹדִיעַ דְּבָר אֵלָּא מִשְׁקַע בָּאוֹר בְּשָׂדִים בֵּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים הַטָּפְשִׁים וְאֲבִיו וְאָמוֹ וְכָל הָעָם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְהוּא עוֹבֵד עִמָּהֶם וְלִבּוֹ מְשׁוּיט וּמִבֵּין עַד שֶׁהִשְׁיֵג דֶּרֶךְ הָאֱמֶת וְהָבִין כּוֹ הַצֶּדֶק מִתְבּוֹנְתוֹ הַנִּכְוֵנָה. וְיָדַע שֶׁיֵּשׁ שֵׁם אֱלֹהֵי אֶחָד וְהוּא מְנַהֵג הַגְּלָגֶל וְהוּא בָּרָא הַכָּל וְאֵין בְּכָל הַנִּמְצָא אֱלֹהֵי חוּץ מִמֶּנּוּ. וְיָדַע שֶׁכָּל הָעוֹלָם טוֹעִים וְדָבָר שֶׁגָּרַם לָהֶם לְטֹעוֹת זֶה שֶׁעוֹבְדִים אֶת הַכּוֹכָבִים וְאֵת הַצּוּרוֹת עַד שֶׁאֲבָד הָאֱמֶת מִדַּעְתָּם.

וְכֵן אֲרַבְעִים שָׁנָה הִכִּיר אַבְרָהָם אֶת בּוֹרְאוֹ. בֵּינוֹן שֶׁהִכִּיר וְיָדַע הַתַּחֲחִיל לְהַשִּׁיב תְּשׁוּבוֹת עַל בְּנֵי אוֹר בְּשָׂדִים וּלְעֶרְוָה דִּין עִמָּהֶם וְלִזְמַר שֶׁאֵין זֶה דֶּרֶךְ הָאֱמֶת שֶׁאֵתָם הוֹלְכִים בָּהּ וְשֶׁבֶר הַצִּלָּמִים וְהַתַּחֲחִיל לְהוֹדִיעַ לָעָם שֶׁאֵין רְאוּי לְעַבֵּד אֵלָּא לְאֱלֹהֵי הָעוֹלָם וְלֹא רְאוּי לְהִשְׁמָעוֹת וּלְהִתְקַרֵּיב וּלְנִסֵּף כְּדֵי שֶׁיִּכְרִיחוּ כָּל הַבְּרוּאִים הַבָּאִים. וְרְאוּי לְאֵבֶד וּלְשַׁבֵּר כָּל הַצּוּרוֹת כְּדֵי שֶׁלֹּא יִטְעוּ בָּהֶן כָּל הָעָם כְּמוֹ אֵלֹו שֶׁהֵם מְדַמִּים שֶׁאֵין שֵׁם אֱלֹהֵי אֵלָּא אֱלֹו. בֵּינוֹן שֶׁבֶר עֲלֵיהֶם בְּרָאיוֹתָיו בְּקֹשׁ הַמְּלָךְ לְהַרְגוֹ וְנַעֲשֶׂה לוֹ נֶס וְיִצָּא לְחָרָן. וְהַתַּחֲחִיל

[There,] he began to call in a loud voice to all people and inform them that there is one God in the entire world and it is proper to serve Him. He would go out and call to the people, gathering them in city after city and country after country, until he came to the land of Canaan - proclaiming [God's existence the entire time] - as [Genesis 21:33] states: "And He called there in the name of the Lord, the eternal God."

When the people would gather around him and ask him about his statements, he would explain [them] to each one of them according to their understanding, until they turned to the path of truth. Ultimately, thousands and myriads gathered around him. These are the men of the house of Abraham.

He planted in their hearts this great fundamental principle, composed texts about it, and taught it to Isaac, his son. Isaac also taught others and turned [their hearts to God]. He also taught Jacob and appointed him as a teacher.

[Jacob] taught others and turned [the hearts] of all those who gathered around him [to God]. He also taught all of his children. He selected Levi and appointed him as the leader. He established him [as the head of] the academy to teach them the way of God and observe the mitzvot of Abraham.

[Jacob] commanded his sons that the leadership should not depart from the descendants of Levi, so that the teachings would not be forgotten. This concept proceeded and gathered strength among the descendants of Jacob and those who collected around them, until there became a nation within the world which knew God.

When the Jews extended their stay in Egypt, however, they learned from the [Egyptians'] deeds and began worshiping the stars as they did, with the exception of the tribe of Levi, who clung to the mitzvot of the patriarchs - the tribe of Levi never served false gods.

Within a short time, the fundamental principle that Abraham had planted would have been uprooted, and the descendants of Jacob would have returned to the errors of the world and their crookedness. Because of God's love for us, and to uphold the oath He made to Abraham, our patriarch, He brought forth Moses, our teacher, the master of all prophets, and sent him [to redeem the Jews]. After Moses, our teacher, prophesied, and God chose Israel as His inheritance, He crowned them with mitzvot and informed them of the path to serve Him, [teaching them] the judgement prescribed for idol worshiper and all those who stray after it.

1 The essence of the commandment [forbidding] the worship of false gods is not to serve any of the creations, not an angel, a sphere, or a star, none of the four fundamental elements, nor any entity created from them. Even if the person worshiping knows that 'ה is the [true] God and serves the creation in the manner in which Enosh and the people of his generation worshiped [the stars] originally, he is considered to be an idol worshiper.

לעמד ולקרא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבד. והיה מהלכו וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר ומממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שגאמר (בראשית כא לג) "ויקרא שם בשם ה' אל עולם". וכיון שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיתחזירו לדרכו האמת עד שנתקבצו אליו אלפים ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו. וישב יצחק מלמד ומזהיר. ויצחק הודיע ליצחק ומנהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו. ויצחק אבינו למד בניו כלם והבדיל לוי ומנהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמר מצות אברהם. וצוה את בניו שלא יפסיקו מבני לוי ממנה אחר ממנה כדי שלא תשכח הלמוד. והיה הדבר הזה ומתגבר בבני יצחק ובנלוים עליהם ונעשית בעולם אמה שהיא יודעת את ה'.

עד שארכו הימים לישאל במצרים וחזרו ללמד מעשיהו ולעבד כוכבים כמותן חוץ משבט לוי שעמד במצות אבות. ומעולם לא עבד שבט לוי עבודת כוכבים. וכמעט קט היה העקר ששתל אברהם נעקר וחוזרין בני יצחק לטעות העולם ותעיותו. ומאחבת ה' אותנו ומשמרו את השבועה לאברהם אבינו עשה משה רבנו של כל הנביאים ושלחו. כיון שנתגבא משה רבנו ובחר ה' ישראל לנחלה הקתירן במצות והודיעם דרך עבודתו ומה יהיה משפט עבודת כוכבים וכל הטועים אחריה:

(א) עקר הצווי בעבודת כוכבים שלא לעבד אחד מכל הכרואים לא מלאך ולא גלגל ולא כוכב ולא אחד מארבעה היסודות ולא אחד מכל הנבראים מהו. ואף על פי שהעובד יודע שה' הוא האלהים והוא עובד הנבארה הזה על דרך שעבד אנוש ואנשי דורו תחלה הרי זה עובד כוכבים. וענין זה הוא שהזהירה תורה

The Torah warns us about this, saying [Deuteronomy 4:19]: "Lest you lift your eyes heavenward and see the sun, the moon, and the stars... [and bow down and worship them], the entities which God apportioned to all the nations." This implies that you might inquire with "the eye of the heart" and it might appear to you that these entities control the world, having been apportioned by God to all the nations to be alive, to exist, and not to cease existence, as is the pattern of [the other creations with] the world. Therefore, you might say that it is worthy to bow down to them and worship them.

For this reason, [Deuteronomy 11:16] commands: "Be very careful that your heart not be tempted [to go astray and worship other gods]." This implies that the thoughts of your heart should not lead you astray to worship these and make them an intermediary between you and the Creator.

III. *It's Not Just About Jews Refraining From Worship*

5. Exodus 23:12-13

Six days you shall do your work, but on the seventh day you shall cease from labor, in order that your ox and your ass may rest, and that your bondman and the stranger may be refreshed. Be on guard concerning all that I have told you. Make no mention of the names of other gods; they shall not be heard on your lips.

6. Mekhilta DeRabbi Shimon Ben Yochai 23:13

...

7. Mishnah Avodah Zarah 1:7

One should not sell them bears, lions or anything which may injure the public. One should not join them in building a basilica, a scaffold, a stadium, or a platform. But one may join them in building public or private bathhouses. When however he reaches the cupola in which the idol is placed he must not build.

8. Mishnah Avodah Zarah 1:9

Even in such a place where the letting of a house has

עליו ואמרה (דברים ד יט) "ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש וגו' (דברים ד יט) "אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים". כלומר שפא תשוט בעין לבד ותראה שאלו הן המנהיגים את העולם והם שחלק ה' אותם לכל העולם להיות חיים והוים ואינם נפסדים כמנהגו של עולם ותאמר שראוי להשתחוות להם ולעבדן. ובענין הזה צוה ואמר (דברים יא טז) "השמרו לכם פן יפתה לבבכם". כלומר שלא תטעו בהרהור הלב לעבד אלו להיות סרסור ביניכם ובין הבורא....

שמות כ"ג:י"ב-י"ג

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמלך וינפש בואמרתך והגר: ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו וישם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על-פיך:

מכילתא דרבי שמעון בן יוחאי כ"ג:י"ג

ושם אלהים אחרים לא תזכירו. שלא ידור אדם בשם ע"ז ולא יקיים בשמה ולא יעשה את הגוי שידור בשם ע"ז שלו: ד"א ושם אלהים אחרים לא תזכירו זו אזהרה לנביא המתנבא בשם ע"ז לפי שהוא אומר (דברים יח כ') ומת הנביא ההוא עונש שמענו אזהרה מניין ת"ל ושם אלהים אחרים לא תזכירו: ד"א לא תזכירו לא יאמר אדם לחבירו שמור לי אצל ע"ז פלונית ואני אשמור לך אצל ע"ז פלונית וכל ע"ז שבמקרא מותר להזכירה כגון פעור ובל וגבו וכמוש: לא ישמע על פיך. זו אזהרה למדיח ולמסית:

משנה עבודה זרה א' ז'

אין מוכרין להם דבין ואריות וכל דבר שיש בו נזק לרבים. אין בונים עמקה בסילקי, גרדום, ואצטדיא, ובימה. אכל בונים עמקה בימוסאות ובית מרחצאות. הגיעו לפפה שמעמידין בה עבודה זרה, אסור לבנות:

משנה עבודה זרה א' ט'

אף במקום שאמרו להשפיר, לא לבית דירה אמרו, מפני שהוא

been permitted, they did not say [that this was permitted if it was] for the purpose of a residence, since the idolater will bring idols into it; for it says, "you shall not bring an abomination into your house" (Deut. 7:26). In no place may one let a bath-house to an idolater, as it is called by the name of the owner.

IV. Avodah Zara Has Rules

9. Mishnah Avodah Zarah 1:5

The following things are forbidden to be sold to idolaters: iztroblin, bnoth-shuah with their stems, frankincense, and a white rooster. Rabbi Judah says: it is permitted to sell a white rooster to an idolater among other roosters; but if it be by itself, one should clip its spur and then sell it to him, because a defective [animal] is not sacrificed to an idol. As for other things, if they are not specified their sale is permitted, but if specified it is forbidden. Rabbi Meir says: also a "good-palm", hazab and niklivas are forbidden to be sold to idolaters.

10. Jerusalem Talmud Avodah Zarah 1:5:5

If it had a defect. The verse says that they sacrifice defectives in pagan worship. *If you present a blind one to be sacrificed, is there nothing bad?* This says that they sacrifice defectives in pagan worship.

11. Malachi 1:8

When you present a blind animal for sacrifice—it doesn't matter! When you present a lame or sick one—it doesn't matter! Just offer it to your governor: Will he accept you? Will he show you favor?—said the LORD of Hosts.

12. Avodah Zarah 14b:4-5

§ Rav Ashi raised a dilemma: If a gentile asks the merchants: **Who has a damaged white rooster, what is the *halakha* with regard to whether it is permitted to sell him an unblemished white rooster? Do we say that from the fact that he says that he wants a damaged rooster, it may be inferred that he does not need it for idol worship, as gentiles do not sacrifice defective animals, and therefore it is permitted? Or perhaps he is only employing artifice.** In other words, he knows that a Jew will not sell him an undamaged white rooster upon request, and as it is unlikely that someone has a damaged white rooster to sell him, he hopes that he will receive an undamaged one. If so, it is prohibited to sell him a white rooster. **If you say that this gentile is employing artifice,** and it is prohibited, in a case where he said: **Who has a**

מכניס לתוכו עבודה זרה, שנאמר (דברים ז) ולא תביא תועבה אל ביתך. ובכל מקום לא ישפיר לו את המרחץ, מפני שהוא נקרא על שמו:

משנה עבודה זרה א'ה'

אלו דברים אסורים למכור לגוים, אצטרופלין, ובנות שוח ופטוטרותיהן, ולבונה, ותרנגול הלבן. רבי יהודה אומר, מתוך למכור לו תרנגול לבן בין התרנגולין. ובזמן שהוא בפני עצמו, קוטע את אצבעו ומוכרו לו, לפי שאין מקריבין חסר לעבודה זרה. ושאר כל הדברים, סתמן מתוך, ופרושן אסור. רבי מאיר אומר, אף דקל טוב וחצב ונקליבם אסור למכור לגוים:

תלמוד ירושלמי עבודה זרה א'ה'ה'

היה חסר. קרייא אמר. שמקריבין חסר לעבודה זרה. וכי-תגישון עור לזבח אין רע. הלא אמרה. שמקריבין חסר לעבודה זרה.

מלאכי א:

וכי-תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וזלה אין רע הקריבהו לא לפסחך הירצה או הישא פניו אמר יתנה צבאות:

עבודה זרה י"ד ב:ד'ה'

בעי רב אשי: "תרנגול לבן קטוע למי", מהו למכור לו תרנגול לבן שלם? מי אמרינן: מדקאמר "קטוע", לא לעבודה זרה קבועי, או דלמא איפרומי קא מערימ? אם תימצי לומר האי איפרומי הוא דקא מערימ, "תרנגול לבן למי, תרנגול לבן למי", ויהבו ליה שחור ושקל, ויהבו ליה אדום

white rooster, who has a white rooster; and they brought him a black rooster **and he took it, or** in a case where **they bought him a red** one **and he took it, what** is the *halakha* with regard to whether it is permitted **to sell him a white** rooster? **Do we say: Since they brought him a black** rooster **and he took it,** or they bought him a **red** one **and he took it,** evidently **he does not need** the rooster **for idol worship? Or perhaps,** here too **he is employing artifice?** The Gemara comments: These dilemmas **shall stand** unresolved.

ושקל, מהו למכור לו לבן? מי
אמרין: כיון דיהבו שחור
ושקל, אדום ושקל, לאו
לעבודה זרה קא פעי, או דלמא
איפרמי קא מערים? תיקו.